

мѣ, въ нашѣмъ рѣдѣ, шото да неостане отсигдѣ,
 нитѣ и́скра, на ѡныя който и́шатъ пакъ да
 го воспалатъ, и не глѣдатъ да ги похвалятъ,
 неподкѣнно ги хвалятъ, и безъ срамно оуко-
 рѣватъ: но въ Ѣ младорѣслии ѡтрасли, за то
 несмѣшайтеса, но смѣлно оутѣшайтеса, и отъ
 полѣзны тѣ, и нравоучительны, и просвѣтител-
 ны наѣки, никогдѣ неотлачайтеса: зашото, на
 прѣстаго и не просвѣщеннаго народа, похвала-
 та ѣ, оукорѣзна, а оукорѣзната ѣ, похвала:
 но трѣдѣтиса да пріймите и́стинна, почтѣнна,
 достѡйна, и безсмѣртна похвала, ко́нто и́звѣ-
 ра отъ оустата на премѣдры тѣ мѣжѣе, кой-
 то хвалятъ всегда добродѣтелството и прѣд-
 спѣшанїето по достѡйнството.

Тогдѣ катѣ познайме подкѣнно то и́скрен-
 но вѣше оусѣрдїе: и́мамы за вѣсѣ ѣще прѣмно-
 го, преполѣзны, готовопрѣписанны, нравоучи-
 телны и сочинѣнны кнїги, да издадѣми на
 свѣтѣ, за ѡвѣченїето на нѣжната вѣша ю-
 ность: който желѣтелно прѣсатъ, вѣшето рев-
 нїтелно, и ѡхоторачїтелно произколѣнїе. . . .

и вѣдите здравы!